

[Indenrigsministeren.]

forslaget. Der er indført skærpede Regler om Forbud mod Dusør, ligesom ogsaa Bestemmelserne om Beslaglæggelse af ledige Lejligheder paa enkelte Punkter er ændret.

Endelig foreslaas det, at en Kommunalbestyrelse skal kunne træffe Beslutning om, at der inden for Kommunen skal gælde den Regel, at enlige Personer, der ikke tidligere har haft selvstændig Lejlighed, ikke maa indgaa Lejemaal om en Beboelseslejlighed paa 2 Værelser og derover. Dog faar Kommunalbestyrelsen Adgang til at dispensere fra Regelen, og derved vil den kunne hindre, at aabenbart ubillige Forhold indtræder. Den foreslaaede Regel betegner ganske vist et ret vidtgaaende Indgreb i Folks Dispositionsfrihed, men det er min Opfattelse, at i disse Tider, der er præget af Boligmangel, maa Familieboligen have Fortrinsret i Konkurrence med en enlig Persons Ønske om at skaffe sig en selvstændig større Lejlighed, og at Regelen kan give Mulighed for en bedre Udnyttelse af de forhaandenværende Boliger i de særlige udsatte Kommuner.

Blandt Ændringerne i det Afsnit, der kun gælder det ældre Byggeri, skal jeg fremhæve følgende.

Reglernes Gyldighedsperiode er foreslaaet sat til 2 Aar i Modsætning til de hidtidige Love, der kun har været gældende et Aar ad Gangen.

Den hidtil bestaaende Adgang til at afslutte frivillige Overenskomster om Lejeforhøjelse i bestaaende Lejemaal foreslaas ophævet, navnlig fordi den gældende Frihed paa dette Felt medfører Mulighed for Omgaaelse af de almindelige Regler, som gælder ved Genudlejning.

Der er indført et særligt Afsnit om Udlejning af Enkeltværelser og møbleret Lejlighed eller Del af en saadan, herunder ogsaa de saakaldte „Klublejligheder“. Hidtil har saadanne Lejemaal kun i begrænset Omfang været omfattet af den midlertidige Lejelovgivnings Regler, men paa Grund af den store Betydning, Enkeltværelser o. lign. har som Boligform i mange Byer, har Ministeriet fundet det paakrævet at inddrage saadanne Lejemaal under Kontrol, forudsat at vedkommende Kommunalbestyrelse beslutter; at Reglerne skal finde Anvendelse i Kommunen. De nævnte Lejemaal er imidlertid af en ganske speciel Karakter, og det vil af flere Grunde være ugørligt at henlægge Afgørelserne i disse Sager til Kommunalbestyrelserne. Derfor foreslaas der paa dette begrænsede Omraade oprettet særlige Nævn til Paakendelse af de her hørende Spørgsmaal.

Dette Lovforslag er et Udtryk for de stigende Vanskeligheder, der foreligger med Hensyn til at skaffe Befolkningen rimelige Forhold at bo under. Naar vi ikke gennem Nybygning er i Stand til at fremskaffe de Boliger, der er nødvendige, saa maa vi søge at udnytte de Boliger, der findes, saa effektivt som muligt, og tillige maa det være Opgaven at hindre, at Boligmangelen udnyttes til Skade for de store Grupper i Befolkningen, der ikke har deres eget Hus, men som er henvist til at bo til Leje hos andre.

Grundejerens og Lejerens Synspunkter vil jo ofte være vidt forskellige, og jeg venter heller ikke, at begge Parter helt og fuldt kan give Tilslutning til alt, hvad dette Forslag indeholder, men jeg har søgt ved Bestemmelserne i Lovforslaget at skifte Sol og Vind lige: uden at forurette Grundejeren saa dog alligevel at skaffe Lejeren den Beskyttelse, som de særlige Forhold, vi lever under, gør nødvendig. Boligspørgsmaalet er et vigtigt Samfundsspørgsmaal. Under Tidens haarde Tryk maa vi ogsaa paa dette Omraade vise Hensyn over for vore Medborgere. Det er da ogsaa min Opfattelse, at man i alle Kredse af Befolkningen har Forstaaelsen af, at enhver maa yde sit Bidrag til, at vi kan komme igennem Vanskelighederne paa dette Omraade, uden at vort Folks Sundhed og Livskraft lider Skade derved.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings villige og tillige hurtige Behandling, da den nugældende Lov af 28. Maj 1942 og Loven af 9. Marts 1943 om Forbud mod Sammenlægning af Beboelseslejligheder som nævnt begge udløber den 31. Maj.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Herved har jeg den Ære for det høje Folketing at fremsætte Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 282 af 30. Juni 1941 om Udbyttebegrænsning m. v.

Den gældende Lov finder Anvendelse paa Regnskabsaar, der udløber inden 1. Juli 1943. Lovforslaget tilsigter at forlænge Loven et Aar, saaledes at den kommer til at gælde for alle Regnskabsaar, der udløber inden 1. Juli 1944. Det vil vist ikke være nødvendigt at komme ind paa en nærmere Gennemgang af den gældende Lovs Forskrifter, som vil være det høje Tings ærede Medlemmer bekendt dels fra Behandlingen af Lovforslaget i sin Tid, dels fra Forhandlingerne angaaende Lovens Forlængelse i Maj Maaned 1942. Samtidig med at der